

czym i żółcią pisaną książkę pod tytułem „Dmowski czcicielem diabła“. W podobnym duchu pisali o narodowcach żyd Feldman, Piłsudczyk major Lipiński i inni.

Program, prace i cele Obozu Narodowego wyłożyli najlepiej jego założyciele: Popławski, Balicki i Dmowski w wielu wielkich książkach. Słowa swoje poparli czynami całego swojego życia.

S. Wielkopolski postanowił sobie ująć cele i dążenia narodowców krótko, jasno, wyraźnie. Książeczka liczy 24 stronicę, a jest w niej zawarte wszystko, co najważniejsze. Przepięknie ujęte są zwłaszcza cele, wyrukowane na okładce pod tytułem: „Kto pragnie:“ Wyłożył on jasno różnice między narodowcami a Piłsudczykami i stronniectwami klasowymi, przypomniał zasady trwale i niezmiennie obozu narodowego. Są nimi: interes narodu jako całości i interesy ludu są równoznaczne z interesami narodu.

Książeczkę zamyka krótki artykuł Romana Dmowskiego pt. „Jestem Polakiem“.

Książeczka S. Wielkopolskiego kosztuje zaledwie 10 groszy. Jest do nabycia w Domu Polskim w Bielsku (ul. Woj. Grażyńskiego 40). Powinna się ona znaleźć w ręku każdego. Odczytać ją należy na zebraniach w każdym kole Stronniectwa Narodowego.

St. Rymar.

Leon Papajski: *Rola Żydów w dziejach Polski*. Kraków — 1937. Nakładem Wydawnictwa „Samodzielności“, Kraków, Golebia 6 II p.

W pracy Papajskiego spotykamy szereg dowodów nieciernej działalności żydowskiej w dziejach Polski. — Np.: „...żydzi sfalszowali przywilej Kazimierza Wielkiego...“ (str. 10). „...Władysław IV umarł tuż przed wyprawą na Turków — otruty przez lekarza żyda... Taki sam los spotkał króla Stefana Batorego, który został otruty przez swoich lekarzy żydów Bucellę i Simoniusa... Wielki pogromca Tur-

ków pod Wiedniem Jan III Sobieski został otruty przez lekarza żyda Emanuela Jonę...“ (str. 19).

Autor zebrał fakty historyczne z prasy i literatury, w których podkreślał zdradę wojska polskiego w 1920 r. przez żydów, działalność żydów przeciw wolności Polski; wykazuje statystykę żydów w dziejach Polski, ilość i jakość prasy i literatury żydowskiej, światową centralę działalności żydowskiej w Polsce i inne.

Praca zasługuje całkowicie na uznanie i rozszerzenie. A przy tym bardzo treściwa i tania.

(Hab)

Franciszek Olechnowicz: *Prawda o Sowietach*. (Wrażenia z 7-letniego pobytu w więzieniach sowieckich r. 1927-1933) Warszawa 1937. — Nakładem autora.

Jeśli dziś jeszcze ktoś wątpi w prawdziwość okrucieństw bolszewickich, podawaną w prasie i literaturze polskiej, niech do rąk weźmie książkę Olechnowicza, pokazującą przez niego samego przeżyte cierpienia w lochach sowieckich i na wyspach Solowieckich. Czytelnik odczuje, jak żydo - komuna w przerażający sposób upodliła naród rosyjski, jak wygląda wolność, głoszona przez prowokatorów komunizmu. Człowiek poprostu drętwieje przy czytaniu tej książki — wzduszyszy się w cierpienia niewinnych ludzi, którzy dostali się w ręce satrapów bolszewickich.

Książka napisana zrozumiale, stylem przystępnym dla każdego i nadzwyczaj zajmująca.

(Hab)

Przytyki

Samo się odmieni!

- Co słyhać, proszę pana?
- Będzie zmiana murowana!
- W rozmaitych, proszę pana organach zapowiedziana